

Skatteministeriet

26. oktober 2017
J.nr. 2017-6661

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 667 af 28. september 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA).

Karsten Lauritzen

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Hvad vil den samfundsøkonomiske effekt være af at ophæve sondringen mellem reklame- og repræsentationsudgifter?

Svar

En ophævelse af sondringen mellem reklame- og repræsentationsudgifter vil betyde, at repræsentationsudgifter fremover vil kunne fradrages med 100 pct. og ikke kun 25 pct. som i dag.

Årsagen til, at fradraget for repræsentationsudgifter i 1985 blev begrænset, var bl.a. et politisk ønske om, at få den enkelte virksomhed til at tænke nærmere over niveauet af repræsentationsudgifter, før de afholdes. Det var opfattelsen, at fuld fradragsret for repræsentationsudgifter i visse tilfælde medvirkede til, at udgifter, der grænser tæt op til privatforbrugsudgifter, kommer til at ligge på et højere niveau end rimeligt og nødvendigt.

Repræsentationsudgifter er udgifter, der afholdes over for forretningspartnere for at få afsluttet forretninger eller for at knytte eller bevare forretningsforbindelser i forhold til virksomheden. Repræsentationsudgifter er typisk udgifter til bespisning i virksomheden eller restaurationsbesøg, udgifter til drikkevarer, gaver og opmærksomheder over for forretningsforbindelser samt udgifter til arrangementer for forretningsforbindelser i forbindelse med virksomhedsjubilæer m.v.

I det omfang, afholdte repræsentationsaktiviteter bidrager til at øge kundernes kendskab til virksomhedernes produkter, bør denne type udgifter ud fra en skattefaglig betragtning som udgangspunkt være fuldt fradragsberettiget. De understøtter således ligesom reklameudgifter, at valg af leverandører og produkter træffes på et oplyst grundlag.

Omvendt vil et fuldt fradrag for udgifter til repræsentation kunne indebære, at virksomhedsledere og medarbejderses privatforbrug delvist vil kunne finansieres af ubeskattet indkomst via repræsentationskontoen. Det vil trække i retning af en samfundsøkonomisk uhensigtsmæssig ressourceallokering.

I praksis kan det således være vanskeligt for skattemyndighederne at skelne mellem udgifter til repræsentation og udgifter afholdt med et mere eller mindre privat sigte. For eksempel kan det være vanskeligt for skattemyndighederne at afgøre, om en udgift til et restaurationsbesøg dækker over en forretningsmiddag eller en privat middag.